

Lucrarea personala de evanghelizare si marturie

Buna dragul meu.

In acest studiu vom vorbi despre importanta marturiei personale si despre faptul ca fiecare persoana trebuie sa aduca pe cineva la Hristos.

Stiti, acesta nu este un plan al Bisericii. Hristos avea aceasta in vedere tocmai pentru ca fiecare dintre noi sa aiba un proces de crestere normala. De aceea, haideti a ne transferam gandirea la vremurile in care a trait Isus.

Era o dimineata insorita pe taramul Galileii. Ioan si doi dintre ucenicii Sai mergeau pe un prafuit drum ale acelor zile. Dintr-o data Ioan vede pe Isus. Se opreste si ridica mana aratand catre El. Incidentul este astfel relatat in Ioan 1,35-36:

“³⁵A doua zi, Ioan stătea iarăși cu doi din ucenicii lui. 36Și, pe când privea pe Isus umblând, a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu!" “

Ioan inalta pe Isus vorbind despre El. Si ce urmeaza? Ioan 1,37 ne spune:

“³⁷Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe, și au mers după Isus. “

Iti spun un lucru dragul meu, acesta va fi intotdeauna rezultatul faptului de a inalta pe Domnul. Chiar Isus a spus intr-una dintre zile: “Daca Eu as fi inaltat de pe pamant, pe toti i-as atrage dupa Mine.” Adica vrea sa spuna ca atunci cand Isus este inaltat, nimeni, nimeni nu rezista! Exista in invatatorul din Galilea o atractie minunata care pune in miscare inimile. Nimeni nu se cearta, nimeni nu argumenteaza, oamenii pur si simplu cad la picioarele Lui si-L accepta ca si Salvator. Aceasta s-a intamplat si cu ucenicii lui Ioan. L-au urmat imediat si au ramas cu El. Ei s-au nascut in Imparatia lui Dumnezeu. Si ce ne spune Spiritul Profetic despre cei care se nasc in Imparatia lui Dumnezeu? Iata ce spune urmatorul citat inspirat din Hristos Lumina Lumii pag 166:

“Orice ucenic adevarat se naste in Imparatia lui Dumnezeu ca si misionar.”

Un misionar este acel care isi indeplineste misiunea, acela care descopera dragostea vietii sale si nu mai poate sa ramana tacut. El are nevoie sa imparta descoperirea sa cu altii.

Implinirea misiunii nu inseamna a face prozelitism. Nu inseamna sa scoti pe oameni din bisericile lor si sa ii aduci la a ta. Nu inseamna sa-i convingi pe oameni sa-si schimbe religia. A ajunge in Biserica, nu este altceva decat rezultatul natural al schimarii vietii.

Persoane a caror viata este distrusa, care nu stiu ce sa faca, nici incotro sa se indrepte, care petrec nopti intregi fara sa doarma din cauza golului interior, in momentul in care se intalnesc cu Isus nu mai pot ramane tacute. Povestesc, si iar povestesc ce li s-a intamplat. Este un impuls nascut din dragoste, o motivatie care incolteste din noua perspectiva asupra vietii. Acesta s-a intamplat si cu ucenicii lui Ioan. Iata ce ne spune Ioan in Ioan 1,40-41:

“⁴⁰Unul din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan și merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.

⁴¹El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon, și i-a zis: "Noi am găsit pe Mesia" (care, tălmăcit înseamnă Hristos). “

Andrei s-a dus mai intai la Petru. Verbul chaie de aici este “a gasi”, a intalni. Tu nu poti gasi ceva ce nu cauti. Andrei s-a dus in graba la Petru. Descoperirea sa era atat de mare ca nu putea sa o pastreze in tacere. Trebuia sa spuna cuiva despre marea sa descoperire. Si pe cine a cautat mai intai? Pe Petru. De ce pe el? Pentru ca Petru, pe langa faptul ca era fratele sau, era si colegul sau de munca, ambii fiind pescari. Aceasta demonstreaza ca marturia unui cunoscut intotdeauna este mai eficienta decat aceea a unui necunoscut.

Mai ales in zilele noastre, toata lumea banuie pe toata lumea. Exista atata violenta in jurul nostru. Si e normal sa fim rezervati si banuitori. Persoanele care au indrazneala sa se relationeze cu necunoscuti, sa lege o discutie pe strada, sau in tren, adesea au devenit apoi victime ale violentei. Astazi nimeni nu are incredere in altii si mai ales in necunoscuti. De aceea, este tot mai dificil sa evanghelizezi persoane necunoscute. Si cu toate

acestea noi insistam sa intram in casele oamenilor, necunoscandu-i, in dorinta de a-i evangheliza. Iar atunci cand nu suntem bine primiti argumentam ca terenul este greu de lucrat. Si asa incercam sa descoperim metode noi prin care persoanele staine sa ne asculte. Pare sa fie ceva fara noima. In schimb Evanghelia ne relateaza despre forma in care Dumnezeu dorea sa evanghelizeze lumea. Daca am fi urmat exemplul biblic, lumea era deja evanghelizata. Orice trib, limba si popor ar fi cunoscut planul de salvare, iar Isus ar fi revenit. Nu am mai fi continuat sa peregrinam in aceasta lume plina de durere si moarte.

Ce a facut Andrei pentru a incepe lucrarea sa de evanghelizare? Nu a cautat un necunoscut. Nu s-a dus sa bata la usa unor straini. Nu, nimic din toate acestea! A cautat pe fratele sau, colegul sau de munca, si i-a zis: "Noi am gasit pe Mesia." Si care a fost rezultatul faptului ca i-a vorbit despre Isus unui cunoscut? Textul ne spune ca Petru s-a dus impreuna cu Andrei la Isus. Misiunea crestinului este exact aceasta, sa conduca pe oameni la Isus. Domnul este Cel care atinge inimile si converteste pe oameni. Dar trebuie sa existe un Andrei care constient fiind de misiunea sa, cauta un Petru si-l conduce la Isus. Ioan 1,42 ne relateaza ce s-a intamplat cand Andrei a condus pe Petru la Isus:

"⁴²Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit, și i-a zis: "Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa", (care, tălmăcit, înseamnă Petru). "

Dragul meu frate, intalnirea aceea a lui Petru cu Isus i-a schimbat viata. Pentru a plecat de la acea intalnire cu inima explodand de fericire, cu o noua misiune in viata, cu dorinta nemarginita de a povesti altora despre ceea ce Isus a facut in viata sa. Si ce a facut Petru in continuare? A cautat pe un strain ca sa-i povesteasca despre minunata sa intalnire cu Isus? Nu! In general pentru straini nu prezinta nici un interes povestirea ta despre viata si experientele tale. Fiecare e atat de preocupat cu propriile probleme, incat nu-i intereseaza ce se intampla in viata altora. De aceea Petru nu a cautat un necunoscut. Textul biblic nu afirma aceasta in mod direct , explicit, dar iata ce ne spune Ioan 1,43:

"⁴³A doua zi Isus a vrut să Se ducă în Galilea, și a găsit pe Filip. Și i-a zis: "Vino după Mine." "

Ultima fraza explica totul. Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei si a lui Petru. De ce crezi ca aceasta fraza se afla aici? Ce a vrut Ioan sa ne transmita prin ea? Betsaida era o cetatea mica, iar in apropiere se afla Capernaum, care de asemeni era o cetate mica. In cetatile mici, toata lumea se cunoaste. Petru si Filip erau vecini. Si ce face persoana care il accepta pe Isus ca si Salvator? Ii cauta pe vecini. Atunci Petru a cautat pe vecinul sau Filip, si i-a povestit marea sa descoperire. Rezultatul a fost ca Filip s-a convertit si cu el s-a intamplat ceea ce se intampla cu toate persoanele care se convertesc. In cartea Servicii Crestine pagina 76 zice:

" Primul impuls al inimii (convertite) renascute, este acela de a aduce si pe altii la Salvator. "

Iata ce a facut Filip pentru a marturisi. Ioan 1,45:

"⁴⁵Filip a găsit pe Natanael, și i-a zis: "Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în lege, și proorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. "

Si acum sa vedem ce ne spune Hristos Lumina Lumii pag 144:

" Filip stia ca prietenul sau Natanael cerceta profetiile, si l-a descoperit in locul sau retras in timp ce acesta se ruga sub un smochin, un loc in care de multe ori s-au rugat impreuna, departe de locurile galagioase. "

Noteaza expresia "prieten". Aceasta este cheia, secretul pentru a avea succes in implinirea misiunii: prietenia – un prieten povestind altui prieten despre ceea ce Isus a facut in viata sa. Asa a inceput raspandirea Evangheliei si formarea Bisericii Crestine primare. Iar noi, daca dorim sa terminam lucrarea, trebuie sa invatam pe fiecare membru al Bisericii, sa caute pe o ruda a sa, pe un prieten, pe un coleg de munca si sa-l aduca la Hristos.

Iata ce ne spune Spiritul Profetic in urmatorul pasaj:

" Prin chemarea lui Ioan, Andrei, Petru, Filip si Natanael, a inceput lucrarea de fundare a Bisericii Crestine. "

Ioan a condus pe unul dintre ucenicii sai la Hristos, iar acesta s-a dus la fratele sau si l-a condus la Salvator. Apoi Filip a fost chemat, iar el a cautat pe Natanael. Aceste exemple ne arata importanta de a cauta pe prietenii, rudele si vecinii nostri. In mijlocul familiei, in vecinatate, in satul in care locuim, exista pentru noi lucru pe care trebuie sa-l facem ca si misinari ai lui Hristos.

Dar daca vom depinde doar de marturia personala, cum vom reusi sa terminam lucrarea intr-o lume atat de eterogena si vasta? Dar nu a fost aceasta o maniera de evanghelizare a acelor timpuri in care nu exista tehnologia zilelor noastre? Marturisirea personala are o viteza uimitoare, mai mult decat ti-ai putea imagina. Pentru ca iata, in timp ce Andrei cauta pe Petru, Ioan cauta pe altcineva, iar in timp ce Petru s-a dus sa-l caute pe Filip, Ioan si Andrei au cautat pe altii. Adica vreau sa spun ca in acest caz, cresterea nu se face in mod aritmetic, ci geometric adica nu 1,2,3,4.... ci 2,4,8,16,32,64... Imagineaza-ti in cat timp s-ar putea ajunge la cei 6 mld de oameni care populeaza pamantul, intr-o multiplicare geometrica!?... dragul meu, gresim atunci cand minimalizam posibilitatile, potentialul si eficienta marturiei personale! Nu avem nici cea mai vaga idee despre ceea ce inseamna multiplicarea celulara, sau energia atomica.

Dar ca sa ai ce povesti prietenului, vecinului, colegului tau, ceva trebuie sa se fi intamplat in viata ta. Pentru ca altfel nu poti spune ca si Petru si Ioan la parta Templului:

“ Ceea ce avem, aceea iti dam. ”

Mai intai trebuie sa ai. Dar odata ce-L ai pe Isus in inima ta, trebuie sa privesti si alaturi. Primul camp misionar pe care-l ai, sunt persoanele din preajma ta: prieteni, venici, rude, colegi. Oameni cu care pentru un motiv oarecare, te relationezi in viata ta cotidiana. Este probat de statistici, ca majoritatea persoanelor aflate in Biserica, se gasesc acolo, pentru ca cineva din apropiatii lor, le-au vorbit despre Isus. Iar aici revenim la metoda lui Hristos.

Poate ca uneori vei zice: *“ mi-e teama! ”*, si e natural sa zici asa. Daca te gandesti la evanghelizare din perspectiva prezentarii unei doctrine corecte si complete, posibil sa ai teama. Dar nu aceasta este ceea ce Isus asteapta de la tine. Pur si simplu, fa-te prietenul celor care sunt alaturi de tine, iubeste-i, apropie-te de ei cu multa simpatie, dispus in a-i ajuta in toate problemele, iar atunci cand vei gasi ocazia potrivita, roaga-te cu ei. Doar dupa aceea vine predarea doctriinelor. Oamenii nu vor merge la Biserica datorita doctriinelor, ci atrase fiind de dragostea crestinilor. In realitate este dragostea lui Hristos reflectata in viata crestinilor, sau cel putin ar trebui sa fie asa. Dar cand vine momentul de a le indoctrina, pentru ca si acesta apartine experientei crestine, atunci le poti imprumuta un DVD cu un studiu biblic, sau il insotesti la clasa de botez, sau la un mic grup de studiu al Bibliei.

In acest studiu vorbim despre importanta lucrarii tale personale. Dar aminteste-ti ca tu faci parte dintr-un intreg, care este Biserica. Biserica la randul ei are planuri de evanghelizare in care si tu trebuie sa participi, punand la lucru darurile si talentele date tie de Dumnezeu. Dar acest fapt, ca tu participi la evanghelizarile Bisericii, nu diminuaza importanta lucrarii tale personale. Pentru ca asa cum ai nevoie sa te rogi si sa studiezi Biblia in fiecare zi, pentru a creste in experienta ta crestina, ai nevoie si de lucrarea de marturie personala. O dragul meu, lucrarea de marturie personala, pe langa faptul ca te ajuta sa aprofundezi relatia ta cu Isus, te determina sa te alimentezi zilnic din Scriptura pentru a reimprospata rezervele tale.

Un exemplu in acest sens este ceea ce s-a intamplat cu ocazia inmultirii painilor si pestilor. Sa-ti explic. Isus dadea painile si pestii ucenicilor. Ucenicii mergeau si le imparteau multimi, si ramaneau cu mainile goale. Iar aceasta situatie ii determina sa revina la Isus pentru ca El sa le umple din nou mainile. Apoi se intorceau la multime ca sa le imparta. Si iar si iar se repeta acelasi lucru: primeau, impartea si reveneau sa primeasca. Daca ucenicii ar fi ramas cu mainile pline, nu aveau de ce sa se reintoarca la Isus. Ceea ce ii motiva sa revina la Isus, era faptul de a imparti painea si pestii.

In viata spirituala lucrurile functioneaza la fel. Daca tu primesti paine in Sabat, si daca ramai cu painea doar pentru tine toata saptamana, nu vei simti nevoia sa mergi sa-L cauti pe Isus din nou. Dar atunci cand tu impartii painea, povestesti altora ce ti-a facut tie Domnul, tu vei simti nevoia sa te intorci la Isus. De aceea, maturia personala nu este o metoda de evanghelizare. Scoate-ti din minte acesta idee gresita. Aceasta este metoda divina, prin care caracterul divin va fi reprodus in viata ta, planul conform caruia iti e asigurata cresterea spirituala.

Dumnezeu sa te binecuvanteze.